

Enhed
International
Økonomi

Redegørelse for dagsorden for IMFC-møde den 12.-13. oktober i Tokyo, Japan

Sagsbehandler
MIJ

Koordineret med
Dansk Økonomi

Sagsnr.

I forbindelse med IMF og Verdensbankens årsmøder i Tokyo den 12.-14. oktober 2012 afholdes møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Mødet i IMFC afholdes 12.-13. oktober og vil blive ledet af Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam, der er komitéens formand.

Doknr.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, vil på IMFC-mødet være repræsenteret ved Sveriges finansminister Anders Borg. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles skriftlige indlæg til IMFC, som fremføres af den cypriske formand for ECOFIN, finansminister Vassos Shiarly.

Dato
10. oktober 2012

Mødet i IMFC ventes at omhandle tilstanden i verdensøkonomien samt den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder fremskridt i håndteringen af krisen og den økonomiske genopretning, samt styrkelse af IMF's legitimitet via reformer af IMF's styring.

Tilstanden i verdensøkonomien

I oktoberudgaven af IMF's World Economic Outlook (WEO) er skønnet for den globale vækst i 2012 nedjusteret en smule i forhold til prognoseopdateringen fra juli, *jf. tabel 1*. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med 3¼ pct. i 2012 og godt 3½ pct. i 2013, efter en vækst på 3¼ pct. i 2011.

Indikatorerne for den globale økonomi peger på et trægt første halvår 2012 og ingen signifikant forbedring i 3. kvartal. Væksten i den globale fremstillingsindustri er aftaget markant, og aktiviteten i periferilandene i euroområdet er faldet. Væksten har desuden skuffet i andre lande, herunder i USA og Storbritannien. Også i mange nye vækstøkonomier og udviklingslande har aktiviteten været afdæmpet, både som følge af afsmittende effekter fra de industrialiserede lande, men også som følge af landespecifikke udfordringer. Dette har medført et fald i råvarepriserne.

Ifølge IMF er der ikke udsigt en signifikant forbedring af den internationale konjunktursituation lige med det samme. I prognosen ventes der en moderat stigning i aktiviteten i lyset af lavere usikkerhed, afhængigt af antagelser om politisk håndtering af udfordringerne i euroområdet og i USA, en fortsat lempelig pengepolitik og gradvist forbedrede forhold på finansmarkederne. Sunde balancer i ikke-finansielle virksomheder og uændret eller aftagende gældsnedbringelse blandt banker og husholdninger vil understøtte investeringerne og en gradvis styrkelse af forbruget af varige forbrugsgoder. I de nye vækstøkonomier og i udviklingslandene forventer IMF, at væksten understøttes af penge- og finanspolitiske lempelser.

Tabel 1
IMF's skøn for BNP-vækst, oktober 2012

	Prognose			Ændr. ift. tidligere prognose ¹	
	2011	2012	2013	2012	2013
Verden	3,8	3,3	3,6	-0,2	-0,3
Industrialiserede økonomier	1,6	1,3	1,5	-0,1	-0,3
USA	1,8	2,2	2,1	0,1	-0,1
Euroområdet	1,4	-0,4	0,2	-0,1	-0,5
Tyskland	3,1	0,9	0,9	0,0	-0,5
Frankrig	1,7	0,1	0,4	-0,2	-0,5
Italien	0,4	-2,3	-0,7	-0,4	-0,4
Spanien	0,4	-1,5	-1,3	-0,1	-0,7
Japan	-0,8	2,2	1,2	-0,2	-0,3
Storbritannien	0,8	-0,4	1,1	-0,6	-0,3
Canada	2,4	1,9	2,0	-0,2	-0,2
Danmark	0,8	0,5	1,2	0,0 ²	0,0 ²
Emerging markets og udviklingslande	6,2	5,3	5,6	-0,3	-0,2
Central- og Østeuropa	5,3	2,0	2,6	0,1	-0,2
CIS ³	4,9	4,0	4,1	-0,1	0,0
Kina	9,2	7,8	8,2	-0,2	-0,2
Indien	6,8	4,9	6,0	-1,3	-0,6
ASEAN-5 ⁴	4,5	5,4	5,8	0,0	-0,3
Afrika syd for Sahara	5,1	5,0	5,7	-0,1	0,0
Mellemøsten og Nordafrika	3,3	5,3	3,6	-0,2	0,0
Latinamerika	4,5	3,2	3,9	-0,2	-0,3

- 1) Ændring i forhold til WEO update, juli 2012.
 - 2) Ændring i forhold til WEO, april 2012, idet prognoseopdateringen fra juli kun indeholder skøn for de største økonomier.
 - 3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.
 - 4) Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Thailand og Vietnam.
- Kilde: IMF, World Economic Outlook, oktober 2012

I *euroområdet* forventer IMF et yderligt fald i aktiviteten i 2. halvår 2012. For året som helhed skønner IMF et fald i BNP på 0,4 pct., *jf. tabel 1*. IMF forventer en gradvist tiltagende vækst i løbet af 2013. Aktiviteten understøttes af aftagende finanspolitiske stramminger og de tiltag, der blandt andet skal reducere risikopræmierne på de finansielle markeder. IMF skønner en årsvækst på ca. ¼ pct. i 2013 som helhed i *euroområdet*.

IMF forventer en vækst i USA på omkring 2 pct. både i 2012 og i 2013. Stadig svage balancer i husholdningerne og svag tillid, stram kreditgivning på finansmarkederne og fortsat finanspolitisk konsolidering forventes at lægge en dæmper på væksten.

I Japan forventer IMF en afdæmpning i væksten i takt med, at de positive bidrag til væksten fra genopbygningsarbejdet efter natur- og atomkatastrofen i marts 2011 aftager. På årsbasis skønnes væksten til ca. 2¼ pct. i 2012 og til 1¼ pct. i 2013.

Skønnene for både euroområdet, USA og Japan er stort set på linje med de seneste skøn fra andre internationale organisationer.

For Danmark skønner IMF en BNP-vækst på 0,5 pct. i 2012 og 1,2 pct. i 2013. I Økonomisk Redegørelse fra august blev BNP-væksten i Danmark skønnet til 0,9 pct. i 2012 og 1,7 pct. i 2013.

De negative risici for verdensøkonomien vurderes at være mere udtalte nu, end ved de to foregående prognoser (i april i år og i oktober sidste år). Et centralt spørgsmål er, ifølge IMF, om den nuværende afmatning er et udtryk for en midlertidigt afdæmpning i den ventede langsomme og ujævne genopretning eller om afmatningen har en mere varig karakter.

På kort sigt afhænger svaret, ifølge IMF, af to forhold: hvorvidt det lykkes for europæiske og amerikanske politikere at håndtere de økonomiske udfordringer knyttet til henholdsvis statsgældskrisen og den uforholdsmæssigt skarpe stramning af finanspolitikken i 2013, som med den nuværende lovgivning vil træde i kraft i USA. IMF's prognose bygger på en antagelse om, at det lykkes at håndtere disse to udfordringer, og aktiviteten i den globale økonomi forventes på den baggrund at tage til igen i den resterende del af 2012. Hvis det derimod ikke lykkes, forventes udfaldet at blive mere negativt end prognosen.

På længere sigt er der særligt usikkerhed knyttet til den høje offentlig gæld i mange industrialiserede lande, og hvorvidt de nye vækstøkonomier kan opretholde deres høje vækstrater i en situation, hvor væksten i højere grad skal drives af den indenlandske efterspørgsel. Udfordringerne knyttet til høj offentlig gæld er ikke nye, idet der længe har været stigende udgifter som følge af aldringen af befolkningen i mange industrialiserede lande. Som følge af krisen er behovet for at adressere udfordringerne imidlertid blevet mere akut.

Den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder IMF's rolle

Diskussionen på IMFC-mødet ventes at tage afsæt i en synteserapport fra IMF's administrerende direktør, Cristine Lagarde, hvori vurderinger og anbefalinger fra IMF's centrale bilaterale og multilaterale overvågningsrapporter er sammenfattet. Drøftelsen i IMFC ventes således at fokusere på 1) IMF's vurdering af fremskridtene i håndteringen af krisen, 2) de nødvendige tiltag til forankringen af den økonomiske genopretning, 3) fastlæggelse af fundamentet for den fremtidige vækst, samt 4) styrkelse af IMF's legitimitet via reformer af IMF's styring.

1) Fremskridt i håndteringen af krisen

Det er IMF's overordnede vurdering, at krisehåndteringen og tempoet for gennemførelsen af de nødvendige tiltag generelt er blevet forbedret.

I euroområdet, hvor udviklingen ifølge IMF har indebåret relativt store risici for verdensøkonomien arbejdes på en styrkelse af den Økonomiske og Monetære Union, og der er taget skridt, som kan bidrage til stabilisering af de finansielle markeder, herunder ECB's seneste beslutning om opkøb af statsobligationer i eurolande, forudsat strenge og effektive konditionaliteter, og den mulige anvendelse af eurolandenes permanente krisehåndteringsmekanisme, ESM, til direkte

rekapitaliseringer af banker i euroområdet efter etableringen af en fælles europæisk tilsynsmyndighed. Derudover er der i en række af euroområdets periferilande, som er under markedspress, gennemført signifikante finanspolitiske tilpasninger med henblik på at genskabe tilliden.

USA og Japan har gennemført nye runder af kvantitative pengepolitiske lempelser og i USA ventes de nuværende lave pengepolitiske styringsrenter at blive fastholdt til midten af 2015. I Brasilien er yderligere lempelser af den økonomiske politik blevet gennemført for at understøtte væksten, og i Kina er der gennemført liberaliseringer af den finansielle sektor for at styrke væksten.

IMF har samtidig gennemført en række styrkelser af sin kapacitet til kriseforebyggelse og -håndtering, herunder en betydelig forøgelse af IMF's udlånskapacitet via bilaterale lån fra en lang række medlemslande, som blev besluttet på det fælles IMFC- og G20-møde i april, og som for nærværende er ved at blive implementeret, ligesom IMF's formelle overvågningsramme for den bilaterale og multilaterale overvågning er blevet styrket.

Det er imidlertid IMF's vurdering, at flere centrale anbefalinger endnu ikke er blevet gennemført i tilstrækkeligt omfang. I euroområdet er effektiv implementering af tiltag og reformer stadig et udestående, særligt i forhold til at sikre stærk og balanceret vækst, som ifølge IMF er nødvendig for at sikre gældsholdbarhed og understøtte en rebalancering mellem eurolandene. I andre udviklede lande, særligt USA og Japan, er gældsniveauerne og de associerede risici fortsat betydelige, og i USA er der ikke taget skridt i retning af at undgå den markante finanspolitiske stramning, som indtræder i 2013 i kraft af den nu gældende økonomiske politik.

Meget er således blevet gjort for at håndtere krisen, men med de, ifølge IMF, begrænsede fremskridt i implementeringen af tiltag til adressering af de høje gælds niveauer, de svage finansielle markeder og den fortsatte usikkerhed på centrale politikområder, er tiltroen til den globale økonomiske genopretning fortsat ikke genskabt.

2) Forankring af den økonomiske genopretning

Givet den stadigt tættere økonomiske og finansielle afhængighed lande imellem er fælles handling afgørende for at genskabe væksten, håndtere de globale sårbarheder samt ruste landene, som ikke er en del af krisens kerne, til bedre at kunne håndtere negative afsmittende effekter af krisen.

For så vidt angår de *udviklede økonomier* bør den nuværende usikkerhed fjernes ved at nå til en fælles forståelse af den fremtidige økonomisk-politiske retning og gennemføre de tiltag som er kritiske for at genskabe troværdigheden og undgå materialisering af risici, som ikke er særligt sandsynlige, men som kan have potentielt betydelige konsekvenser.

I *euroområdet* har de seneste ECB-tiltag skabt tiltrængt ro, men tiltagene må nødvendigvis ledsages af tiltag, der fjerner kilden til negative afsmittninger mellem statsgæld og banksektor, sikrer holdbare finansieringsomkostninger og håndtere de underliggende finanspolitiske og strukturelle svagheder. ESM bør således, ifølge IMF, hurtigt blive operationsdygtig med henblik på at kunne anvendes til direkte kapitalindsatser i banker og til håndtering af landenes statsgældsudfordringer. Derudover vil en klar fælles vision for færdiggørelse af ØMU'en med integrerede finansielle og budgetmæssige rammer kunne bidrage til at standse den finansielle fragmentation i euroområdet. Samtidig er effektive tiltag i de enkelte lande af afgørende betydning.

I *USA* er hurtige tiltag nødvendige for at undgå en markant finanspolitisk stramning (fiscal cliff), herunder hæve gældsloftet. Derudover bør USA og Japan sikre, at den

nødvendige finanspolitiske tilpasning og håndtering af den høje gæld planlægges og gennemføres inden for en mellemfristet finanspolitisk ramme, hvor finanspolitiske konsolideringer gennemføres på en vækstvenlig måde.

For *emerging markets*, som står over for aftagende vækst, stigende eksterne risici og begrænsede manøvrer muligheder for den økonomiske politik, bør prioriteterne, ifølge IMF, særligt være at identificere mulige tiltag, som adresserer den faldende efterspørgsel uden at det fører til aktivprisbobler, belaster de offentlige finanser væsentligt eller medfører negative afsmittende effekter på andre lande. Manøvrerummet afhænger af landespecifikke forhold, men hvor der er grundlag herfor, bør den indenlandske efterspørgsel understøttes, hvis væksten fortsat skuffer.

IMF's rolle i forhold til at understøtte udviklingen i de udviklede økonomier vil kunne bestå i at assistere i politik-udformningen og overvågningen af udviklede landes tilpasningsplaner, herunder eventuelt om nødvendigt i form af finansiel støtte via låneprogrammer. IMF står parat til at assistere eurolandene i udformningen af en bankunion og i arbejdet mod en finanspolitisk union. Endvidere vil IMF overvåge og analysere effektiviteten af de ukonventionelle pengepolitiske tiltag, som flere udviklede økonomier gennemfører, herunder i forhold til at identificere potentielle risici og afsmittende virkninger af sådanne politikker. I forhold til *emerging markets* vil IMF stå klar med proaktiv finansiel støtte til de lande, som generelt har stærke økonomisk-politiske rammer på plads, men som alligevel rammes af krisen.

Som led i IMF's fortsatte understøttelse af en stabil økonomisk udvikling i lavindkomstlande, har IMF's bestyrelse fastlagt en strategi til sikring af den langsigtede bæredygtighed af IMF's særlige lavindkomstlandefacilitet, PRGT. Strategien omfatter anvendelse af de resterende dele af merindtægten fra IMF's salg af guldreserver til finansiering af fortsatte koncessionelle udlånsbetingelser for lavindkomstlande.

3) Fastlæggelse af fundamentet for fremtidig vækst

Troværdige rammer for den fremtidige økonomiske og finansielle politik må, ifølge IMF, nødvendigvis udarbejdes nu for at fjerne den grundlæggende usikkerhed, som hindrer en holdbar økonomisk genopretning. IMF peger især på fire centrale områder, herunder styrkelse af det finansielle system, håndtering af gældsudfordringen i en række økonomier, genskabelse af vækst og beskæftigelse samt håndtering af de globale ubalancer.

For så vidt angår det *finansielle system* har krisen, ifølge IMF, afsløret betydelige huller, ikke kun i den finansielle regulering og tilsyn, men også mere fundamentalt i det makrofinansielle samspil, som forbinder de finansielle markeder med realøkonomien. Fokus bør derfor være på fuld, rettidig og konsistent implementering af de internationalt aftalte reformer af den finansielle regulering ligesom det er afgørende at implementere effektive grænseoverskridende afviklingsregimer.

IMF's strategi for finansiel overvågning, som blev vedtaget i IMF's bestyrelse i september, opgraderer og integrerer de forskellige elementer i IMF's overvågning af den finansielle sektor med henblik på hurtigt at kunne identificere og håndtere systemiske finansielle risici, herunder grænseoverskridende risici. Strategien søger at lukke hullerne i forståelsen af makro-finansielle aspekter, herunder med henblik på bedre at kunne fastlægge de negative afsmittende virkninger mellem den finansielle sektor, realøkonomien og statsgæld, og udvikle makroprudentielle redskaber til sikring af den finansielle stabilitet.

Den *offentlige gæld* har i en række lande nået niveauer, som tidligere kun er set i krigsperioder. Ifølge IMF er det afgørende at der fastlægges troværdige mellemfristede finanspolitiske strategier for gradvis nedbringelse af både den offentlige og private gæld og bør, hvor nødvendigt, ledsages af styrkede

finanspolitiske institutioner. I lande hvor finansieringsbetingelserne tillader det, bør den finanspolitiske tilpasning ske på en måde, der ikke medfører en for stor tilpasning i de førstkomende år.

Arbejdsløsheden, særligt blandt unge, er meget høj i mange lande, særligt i Europa og mellemøsten. Genskabelse af den globale vækst vil, ifølge IMF, kunne bidrage til at reducere arbejdsløsheden, men det vil være nødvendigt at øge hastigheden i jobskabelsen med henblik på at kunne absorbere de nuværende ledige og kommende forøgelse af arbejdsstyrken. Der bør således gøres mere for at skabe rammer for vækst i den private sektor, herunder via reformer af produkt- og arbejdsmarkeder samt skattesystemer.

Endelig peger IMF på, at *globale ubalancer* og negative grænseoverskridende effekter af landes økonomiske politikker udgør hindringer for holdbar vækst. Selvom ubalancerne er aftaget under krisen grundet svag privat efterspørgsel i lande med betalingsbalanceunderskud, forventes ubalancerne at tiltage i takt med den økonomiske genopretning. For at sikre en vedvarende håndtering af ubalancerne bør især lande med betydelige betalingsbalanceunderskud sikre en strukturel forbedring af den finanspolitiske situation, ligesom lande med betalingsbalanceoverskud bør gennemføre reformer til styrkelse af den indenlandske private efterspørgsel.

Styrkelsen af IMF's overvågningsramme med vedtagelsen af en integreret overvågningsbeslutning i IMF's bestyrelse skal søge at styrke sammenhængen mellem IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsaktiviteter, herunder fremme overvågningen af de afsmittende effekter af landes økonomiske politikker på andre lande eller verdensøkonomien som helhed. Endvidere har IMF iværksat forsøg med øget overvågning af især systemisk vigtige lande med henblik på at vurdere om disse landes økonomiske politikker understøtter global økonomisk stabilitet og en holdbar betalingsbalanceposition.

4) Styrkelse af IMF's legitimitet via reformer af IMF's styring

IMF iværksatte i 2006 en større reform af kvote- og stemmefordelingen i IMF og af IMF's øvrige styring med henblik på at sikre IMF's fortsatte legitimitet i takt med ændringerne i landenes relative positioner i verdensøkonomien. Dette er sket samtidig med at lavindkomstlandenes stemme i IMF er blevet opretholdt.

Den seneste reform af IMF blev vedtaget i december 2010 og indebar en betydelig omfordeling af kvote- og stemmевægtene i fonden. Med reformens implementering øges IMF-kvoteandelene for dynamiske vækstøkonomier (emerging markets) og udviklingslandene med over 6 procentenheder eller med over 9 procentenheder i forhold til før reformprocessen indledtes i 2006. 2010-reformen omfattede endvidere en reform af IMF's øvrige styring, herunder at alle 24 bestyrelsesmedlemmer fremadrettet skal på valg, og at de mest udviklede europæiske landes repræsentation i IMF's bestyrelse reduceres med to stole til fordel for emerging markets og udviklingslande.

Med årsmødet i 2012 oprinder den aftalte tidsfrist for implementeringen af 2010-reformen. Kvotereformen er blevet ratificeret af det tilstrækkelige flertal i IMF, men vil ikke træde i kraft før den anden reform, reformen af IMF's øvrige styring, også er blevet formelt ratificeret af det tilstrækkelige flertal i IMF. Dette flertal er endnu ikke nået, hvilket betyder, at implementeringen af hele reformen vil blive forsinket.

En række tiltag til implementering af det europæiske tilsagn om at reducere de mest udviklede landes repræsentation i IMF's bestyrelse er allerede blevet fremlagt. Tiltagene indebærer sammenlægning af enkelte europæiske valgkredse og øget adgang til bestyrelsesposten for emerging markets i europæisk ledede valgkredse, herunder i den nordisk-baltiske valgkreds, hvor de baltiske lande regnes som

emerging markets. De gennemførte tiltag er ikke tilstrækkelige til at opfylde det europæiske tilsagn, hvorfor yderligere tiltag fra europæisk side bør identificeres.

Som led i 2010-reformen aftales det endvidere, at der inden januar 2013 skal gennemføres en større revision af den formel, som bestemmer IMF-medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF. Diskussionerne herom skrider kun langsomt frem, hvilket afspejler at medlemskredsen er generelt splittet i forhold til hvilke tilpasninger af formelen, der skal gennemføres for at sikre en formel, som bedre afspejler landenes relative positioner i verdensøkonomien. Drøftelserne fokuserer især på, hvorvidt landenes vægt målt på BNP bør have en større betydning for landenes kvoter, eller om andre relevante forhold, herunder graden af landes økonomiske og finansielle åbenhed – og dermed landenes integration i verdensøkonomien og det internationale finansielle system – bør vægtes højere.

Den reviderede formel skal ligge til grund for den efterfølgende tilpasning af landenes kvoter og stemmer i IMF, som ventes gennemført senest i januar 2014. Det er forventningen, at tilpasningen vil øge kvote- og stemmeandelene yderligere for især emerging markets og udviklingslande.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske valgkreds forventes på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i det fælles indlæg præsenteret af finansminister Anders Borg, Sverige:

Globale økonomiske og finansielle udfordringer

- De globale vækstudsigter er yderligere forværret. Fortsat manglende tiltro til en positiv kort- og mellemfristet udvikling i en række industrialiserede lande og frygt for realisering af risikoscenarier, som er meget lidt sandsynlige, men har meget negative effekter, har ført til øget markedsusikkerhed, lav vækst og høj arbejdsløshed i mange lande. Geopolitiske spændinger og risiko for kraftigt stigende oliepriser udgør fortsat en betydelig risiko for genopretningen.
- Vigtige skridt er taget i Europa til håndtering af krisen og styrkelse af rammerne for økonomisk-politisk samarbejde. Udfordringerne er imidlertid stadig store, særligt i forhold til implementering af de besluttede tiltag. Euroområdet permanent krisemekanisme, ESM, er snart fuldt operativ, og den Europæiske Centralbanks beslutning om styrkelse af pengepolitikens effekter via mulige opkøb af eurolandes statsobligationer, forudsat stringente og effektive konditionaliteter, er et vigtigt skridt i håndteringen af krisen.
- Arbejdet på den fælles tilsynsmyndighed i EU og de yderligere elementer i en såkaldt bankunion bør have som mål at etablere en effektiv ramme for banktilsyn og håndtering af nødlidende banker, som på en fleksibel måde understøtter den finansielle stabilitet i EU, samtidig med at den finansielle integration og det indre marked i Europa opretholdes.
- Beslutningstagere i de industrialiserede lande skal kraftfuldt og troværdigt adressere de finanspolitiske og strukturelle udfordringer. I Europa skal krisen inddæmmes ved striks implementering af aftalte finanspolitiske konsolideringsplaner og via vækstfremmende strukturreformer. I USA skal de finanspolitiske usikkerheder på kort sigt adresseres omgående mhp. at undgå en kraftig finanspolitisk stramning og øget finansiel ustabilitet. Manglende mellemfristede finanspolitiske konsolideringsplaner i USA og Japan udgør fortsat en betydelig risiko for den globale genopretning.
- Svækket tiltro til det finansielle system har bidraget til den øgede risiko for den globale finansielle stabilitet. Styrkelse af finansiel regulering og tilsyn bør derfor forblive højt på den internationale dagsorden. Implementeringen af aftalte reformer bør optrappes, særligt i forhold til styrkelse af bankers kapital- og likviditetskrav. Øget fokus bør være på udvikling og implementering af makroprudentielle politikker.

IMF's rolle i forhold til kriseforebyggelse og -håndtering

- Krisen har tydeligt demonstreret vigtigheden af IMF's centrale rolle i forhold til kriseforebyggelse og -håndtering. Nordisk-baltisk valgkreds støtter således fuldt op om de seneste initiativer til styrkelse af IMF's overvågnings- og udlånsaktiviteter. IMF's centrale rolle i det internationale finansielle system var et vigtigt argument for valgkredsens seneste supplerende bidrag til styrkelse af IMF's ressourcer, som aftalt på det fælles IMFC- og G20-møde i april 2012.
- Etableringen af IMF's finansielle overvågningsstrategi er meget velkommen og klarlægger IMF's centrale rolle på området. Strategien bør integreres i IMF's almindelige overvågningsaktiviteter, idet IMF er unikt positioneret til effektivt at monitorere globale systemiske risici, identificere makro-finansielle risici og give anbefalinger til medlemslande. Makroprudentielle politikker er et vigtigt element heri. Øget IMF-fokus på internationale kapitalbevægelser støttes og valgkredsen opfordrer til øget fokus på regional IMF-overvågning, herunder særligt af grænseoverskridende finansielle effekter.
- Øget opfølgning på IMF's politikanbefalinger til medlemslandene er en forudsætning for effektiv IMF-overvågning. IMF's politikanbefalinger til medlemslandene bør formidles klarere, ærligere og mere fokuseret med henblik på at fremme diskussioner heraf blandt ministre og centralbankchefer. IMFC bør have en større rolle heri, herunder i forhold til at diskutere landenes opfølgning på IMF's anbefalinger.
- IMF tog i 2009 betydelige skridt i retning af at gøre lånefaciliteterne for lavindkomstlande mere fleksible og bedre afpasset landespecifikke forhold. Der er imidlertid fortsat mulighed for forbedring og IMF's faciliteter bør regelmæssigt evalueres. Det er vigtigt at det identificerede finansieringsbehov for koncessionelle lån efter 2014 lukkes, og alle medlemslande opfordres til at bidrage til en holdbar løsning. De nordisk-baltiske lande har traditionelt bidraget betydeligt til finansieringen af IMF's faciliteter for lavindkomstlande og opfordrer andre lande til at gøre tilsvarende med henblik på at sikre fair byrdefordeling.

IMF's kvoter og øvrige styring

- Årsmøderne markerer tidsfristen for implementering af 2010-reformen af IMF's kvoter og øvrige styring. Alle otte lande i valgkredsen har ratificeret de aftalte reformer, og vi er bekymrede for at manglende ratificering i enkelte andre IMF-medlemslande vil forsinke implementeringen af hele reformen.
- Med udgangspunkt i valgkredsens langvarige og banebrydende princip for rotation på valgkredsens centrale poster i IMF med henblik på at sikre, at landenes repræsentation i valgkredsen afspejler landenes relative størrelsesforhold, er rotationen på valgkredsens post i IMF's bestyrelse blevet udvidet til også at omfatte de baltiske lande i valgkredsen. Valgkredsen bidrager således til implementeringen af det europæiske tilsagn om at reducere de udviklede europæiske landes repræsentation i IMF's bestyrelse med to stole.
- Landes økonomiske og finansielle åbenhed bør have en mere betydelig vægt i IMF's kvoteformel. Dette vil sikre at formlen bedre afspejler IMF's mandat, at formlen bedre afspejler landes reelle positioner i verdensøkonomien og det internationale finansielle system og at formlen bedre afspejler landenes kapacitet til at bidrage med anvendelige ressourcer til IMF. Øget handel og finansiell integration har i årtier været en afgørende kilde til global vækst og velstand og udgør en hjørnesten i IMF's mandat og formål.
- Nordisk-baltisk valgkreds er – målt i forhold til landenes kvoter i IMF – den største bidragsyder til udvidelsen af IMF's ressourcer aftalt i foråret 2012. For valgkredsen er det et legitimitetsspørgsmål, at der sikres en klar sammenhæng mellem på den ene side landes evne og villighed til at bidrage til IMF's ressourcer og på den anden side landes repræsentation i IMF.
- En IMF-kvoteformel, som alene eller altoverskyggende baseres på BNP vil være i uoverensstemmelse med IMF's formål og vil primært tilgodese en række store men relativt lukkede lande på bekostning af mange relativt små udviklede lande og vækstøkonomier, som er meget afhængige af global økonomisk og finansiell stabilitet.

- En endelig aftale om en revideret formel skal være generelt acceptabel for hele IMF's medlemskreds. Det er afgørende for reformens legitimitet, at diskussioner og beslutninger om kvoteformlen er forankret i IMFC og i IMF's bestyrelse, hvor alle IMF-medlemslande er repræsenteret.